

1. Oikaisu- ja peruuttamismenettely (10 artiklan 2 kohta)

Siviiliprosessilakiin (ZPO) on lisätty seuraavat säännökset lailla riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 805/2004 saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä (jäljempänä "laki eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä"):

"1081 §

Oikaisu ja peruuttaminen

(1) Asetuksen (EY) N:o 805/2004 10 artiklan 1 kohdan mukainen hakemus tuomioistuimen antaman todistuksen oikaisemisesta tai peruuttamisesta on tehtävä todistuksen antaneelle tuomioistuimelle. Kyseinen tuomioistuin ratkaisee hakemuksen. Notaarin tai hallintoviranomaisen vahvistaman todistuksen oikaisua tai peruuttamista koskeva hakemus on esitettävä todistuksen antajalle. Notaarin tai hallintoviranomaisen on viipymättä toimitettava hakemus sijaintipaikkakuntansa alemman oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

(2) Velallisella on kuukausi aikaa hakea todistuksen peruuttamista. Jos todistus on annettava tiedoksi ulkomaille, määräaika on poikkeuksellisesti kaksi kuukautta. Määräaika alkaa kuluu todistuksen tiedoksiannosta mutta kuitenkin vasta sitten kun tuomio, johon todistus liittyy, on annettu tiedoksi.

Peruuttamishakemuksessa on esitettävä perustelut sille, miksi täytäntöönpanoperuste on annettu ilmeisen virheellisin perustein.

(3) Lain 319 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan soveltuvin osin oikaisuun ja peruuttamiseen."

Siviiliprosessilain 319 §:n 2 ja 3 momentti kuuluvat seuraavasti:

"319 §

Tuomioiden oikaisu

(1) ...

(2) Oikaisupäätös kirjataan tuomioon ja tuomiosta tehtäviin jäljennöksiin. Jos oikaisupäätös tehdään 130 b §:ssä tarkoitettussa muodossa, se on tallennettava erilliseen sähköiseen asiakirjaan. Tämä asiakirja on liitettävä erottamattomasti päätökseen.

(3) Oikaisuhakemuksen hylkävään päätökseen ei voi hakea muutosta. Oikaisun hyväksymispäätökseen voi hakea muutosta."

2. Uudelleentutkimismenettely (19 artiklan 1 kohta)

Siviiliprosessia koskevan voimassa olevan Saksan lainsäädännön mukaan velallisella on yleinen oikeus – ei ainoastaan asetuksen (EY) N:o 805/2004 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa poikkeustapauksissa – hakea tuomion uudelleentutkimista tuomion vastustamatta jättämisen tai vastustamisen viivästymisen vuoksi (vrt. asetuksen (EY) N:o 805/2004 19 artiklan 2 kohta).

a) Yksipuoliset tuomiot ja täytäntöönpanoperusteet.

Velallinen voi siviiliprosessilain 338 §:n mukaan hakea yksipuolisen tuomion kumoamista. Samaan tapaan voidaan hakea myös maksusuoritusmääräysmenettelyn yhteydessä tehdyn täytäntöönpanomääräyksen kumoamista (vrt. siviiliprosessilain 700 § luettuna yhdessä 338 §:n kanssa). Kumoamishakemus esitetään kirjallisesti pääasialla käsittelevälle tuomioistuimelle. Lain mukaan hakemus on tehtävä kahden viikon kuluessa tuomion tai määräyksen antamisesta tiedoksi. Jos hakemus voidaan ottaa tutkittavaksi, asia palautuu vaiheeseen, jossa se oli ennen yksipuolisen tuomion antamista. Hakemuksen tutkittavaksi ottamiseen eivät vaikuta ne syyt, joiden vuoksi velallinen ei vastustanut vaatimusta tai jätti saapumatta istuntoon. Jos asetuksen (EY) N:o 805/2004 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ei ole kyse ainoastaan siitä, että haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa tai kutsua saapua oikeuden istuntoon ei ole annettu asianmukaisesti tiedoksi, vaan myös tuomion tiedoksiannossa on puutteita – jos esimerkiksi molemmat tiedoksiannot tehtiin osoitteeseen, jossa velallinen ei ole enää pitkään aikaan asunut – sovelletaan seuraavaa: jos ei voida todistaa, että yksipuolinen tuomio tai täytäntöönpanoperuste annettiin asianmukaisesti tiedoksi, tai jos tiedoksiannon on tehnyt mitättömäksi olennaisten tiedoksiantoa koskevien sääntöjen rikkominen, hakemukselle asetettu kahden viikon määräaika alkaa kuluu vasta siitä, kun velallinen tosiasiallisesti sai tiedon yksipuolisesta tuomiosta tai täytäntöönpanoperusteesta. Velallisella on siis vielä oikeus hakea tuomion kumoamista.

Asetuksen (EY) N:o 805/2004 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa – eli jos tiedoksianto on tapahtunut asianmukaisesti mutta velallinen ei ole voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi – sovelletaan seuraavaa: jos este poistetaan hyvissä ajoin ennen hakemuksen jättämistä asetetun määräajan päättymistä, velallinen voi turvautua tavanomaiseen menettelyyn eli hakea tuomion kumoamista edellä kuvaillulla tavalla. Jos velallinen ei esimerkiksi ole voinut saapua oikeuden istuntoon liikenneonnettomuuden vuoksi, hänen pitäisi tavanomaisesti kuitenkin pystyä hakemaan takaisinsaantia kahden viikon kuluessa tuomion tiedoksiannosta joko itse tai asiamiehensä välityksellä. Jos este on edelleen olemassa hakemukselle asetetun määräajan päätyttyä, velallinen voi hakea takaisinsaantia siviiliprosessilain 233 §:n nojalla. Nämä säännökset eivät rajoitu ylivoimaisiin esteisiin, vaan niiden nojalla voidaan hakea takaisinsaantia, jos velallinen ei ole voinut noudattaa lakisääteistä määräaika (tai muita erityisiä määräaikoja) hänestä riippumattomista syistä. Takaisinsaantihakemus on jätettävä kahden viikon kuluessa siitä päivästä, jona este on poistettu. Tällaista hakemusta ei kuitenkaan voida enää tehdä sen jälkeen, kun vuosi on kulunut alkuperäisen määräajan päättymistä. Hakemuksen ratkaisee se tuomioistuin, jonka toimivaltaan takaisinsaantihakemuksen ratkaiseminen kuuluu, eli pääasialla käsittelevä tuomioistuin. Myös tämä hakemus on jätettävä kahden viikon määräajan kuluessa.

Jos velallinen on jättänyt tutkittavissa olevan takaisinsaantihakemuksen, mutta ei saavu seuraavaankaan oikeuden istuntoon, yksipuoliseen tuomioon, jolla hakemus on hylätty, ei enää voi hakea muutosta (vrt. siviiliprosessilain 345 §). Velallisella on kuitenkin tällöin rajoitettu muutoksenhakuoikeus.

Siviiliprosessilain 514 §:n 2 momentin mukaan velallinen voi muutoksenhaussa vedota siihen, että oikeuteen saapumatta jättäminen ei johtunut hänen laiminlyönnistään. Tällöin muutoksenhaun tutkittavaksi ottamista koskevaa yleistä rajoitusta (vrt. siviiliprosessilain 511 §:n 2 momentti) ei sovelleta. Muutoksenhakemus esitetään kirjallisesti muutoksenhaku tuomioistuimelle. Muutoksenhaku on tehtävä kuukauden kuluessa. Tämä määräaika alkaa kuluu siitä, kun lopullinen tuomio on annettu tiedoksi ja viimeistään viiden kuukauden kuluttua tuomion julistamisesta. Koska kyseessä on lakisääteinen määräaika, velallinen voi siviiliprosessilain 233 §:n nojalla hakea takaisinsaantia, jos hän ei ole voinut noudattaa muutoksenhauille asetettua määräaika hänestä riippumattomista syistä (ks. edellä).

b) Käytettävissä oleviin tietoihin perustuvat tuomiot

Jos velallinen ei saavu suulliseen käsittelyyn ja tuomioistuin ei anna yksipuolista tuomiota vaan velkojan hakemuksesta asiakirjoihin perustuvan tuomion (vrt. siviiliprosessilain 331 a §:n 2 momentti), kyseiseen tuomioon voi hakea muutosta. Siviiliprosessilain 511 §:n 2 momentin nojalla muutosta voi hakea, jos saatavan arvo ylittää 600 euroa tai jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on myöntänyt luvan hakea tuomioon muutosta asian periaatteellisen merkityksen vuoksi (siviiliprosessilain 511 §:n 4 momentti). Muutoksenhaun tekemistä koskevien muodollisten vaatimusten ja takaisinsaantioikeuden osalta viitataan edellä esitettyyn.

3. Hyväksytyt kielet (20 artiklan 2 kohdan c alakohta)

Lailla eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä lisättiin siviiliprosessilakiin seuraava säännös:

”1083 §

Käännökset

Jos velkojan on asetuksen (EY) N:o 805/2004 20 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti toimitettava käännös, se on laadittava saksaksi ja henkilön, johon on tähän pätevyys jossakin jäsenvaltiossa, on todistettava se oikeaksi.”

4. Virallisten asiakirjojen vahvistamista varten nimitetyt viranomaiset (25 artikla)

Saksassa asetuksen (EY) N:o 805/2004 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja virallisia asiakirjoja ovat notaarien ja nuorisohuollosta vastaavien viranomaisten laatimat täytäntöönpanokelpoiset asiakirjat. Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä annetussa laissa valtuutetaan asetuksen (EY) N:o 805/2004 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistavan todistuksen antajaksi se taho, joka vastaa täytäntöönpanokelpoisen jäljennöksen antamisesta (vrt. siviiliprosessilain 724 §). Säännökset ovat seuraavanlaiset:

”1079 §

Toimivalta

Riittämättömiä vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 805/2004 (EUVL L 143, s. 15) seuraavien kohtien nojalla annettujen todistusten antajina voivat toimia täytäntöönpanokelpoisen jäljennöksen antamisesta vastaavat tuomioistuimet, viranomaiset ja notaarit:

1. 9 artiklan 1 kohta, 24 artiklan 1 kohta ja 25 artiklan 1 kohta, ja
2. 6 artiklan 2 ja 3 kohta.”

Siviiliprosessilain 797 §:n 2 momentissa säädetään, että notaarin laatimasta asiakirjasta antaa täytäntöönpanokelpoisen jäljennöksen (ja siten eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistavan todistuksen) se notaari, jonka hallussa asiakirja on. Jos asiakirja on jonkun viranomaisen hallussa, kyseinen viranomainen on toimivaltainen. Tavallisesti asiakirja on asiakirjan oikeaksi todistaneen notaarin hallussa.

Sosiaaliturvalain VIII osaston (lasten ja nuorten hyvinvointi) 60 §:n 3 momentin 1 almomentissa säädetään, että nuorisohuollosta vastaava virasto, joka vastaa sitoumusten oikeaksi todistamisesta, on toimivaltainen antamaan täytäntöönpanokelpoisen jäljennöksen nuorisohuoltoa koskevasta asiakirjasta. Tästä seuraa, että virallisen asiakirjan laatinut nuorisohuollosta vastaava virasto on toimivaltainen antamaan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistavan todistuksen. Eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattavassa laissa selkeytetään säännöksiä tarkistamalla sosiaaliturvalain VIII osaston 60 §:n 3 momentin 1 almomenttia.

Täytäntöönpanokelpoisten jäljennösten antamiseen liittyvien toimivaltakysymysten osalta voidaan siis todeta, että Saksassa kaikki notaarit ja nuorisohuollosta vastaavat virastot voivat pääsääntöisesti antaa eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen vahvistavan todistuksen. Koska Saksassa on noin 8 000 notaaria ja satoja nuorisohuollosta vastaavia virastoja, ei ole tarkoituksenmukaista julkaista luetteloa niistä virallisessa lehdessä. Lisäksi tällaisen luettelon päivittäminen tulisi kohtuuttoman kalliiksi. Sen vuoksi Saksan hallitus katsoo toistaiseksi parhaaksi olla lähettämättä luetteloa. Sen sijaan se antaa tiedoksi ja virallisessa lehdessä julkaistavaksi siviiliprosessilain 1079 §:ssä vahvistetut sääntelyjärjestelyt yhdessä siviiliprosessilain 797 §:n 2 momentissa tai sosiaaliturvalain VIII osaston 60 §:n 3 momentin 1 almomentissa vahvistettujen järjestelyjen kanssa. Kyseisten tietojen turvin velkoja voi vaivatta paikantaa asetuksen (EY) N:o 805/2004 25 artiklassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen. Sitä paitsi toimivaltainen viranomainen on useimmissa tapauksissa sama kuin alkuperäisen virallisen asiakirjan laatinut viranomainen, kuten edellä olevasta käy ilmi.

Päivitetty viimeksi: 09/10/2018

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetyistä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.